ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **M. D. R.,** zastoupený Ing. Mgr. Jakubem Backou, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje,** se sídlem Masarykova 27, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 9. 2018, č. j. KRPU-183522-26/ČJ-2018-040022, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 10. 2018, č. j. 78 A 25/2018 – 23,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 10. 2018, č. j. 78 A 25/2018 – 23, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Dne 16. 9. 2018 bylo žalobci doručeno rozhodnutí žalované o jeho zajištění (dále též jen „napadené rozhodnutí“). Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí dne 25. 9. 2018 žalobu, v níž požádal o ustanovení zástupce a osvědčil své majetkové poměry. Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) svým usnesením ustanovil žalobci zástupce a uložil mu, aby ve lhůtě do 16. 10. 2018 v souladu s § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) odstranil nedostatky žaloby. Usnesení bylo dne 3. 10. 2018 doručeno zástupci žalobce a dne 4. 10. 2018 žalobci. Dne

18. 10. 2018 krajský soud usnesením žalobu odmítl pro nesplnění podmínek řízení a neodstranění vad žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. s odkazem na § 37 odst. 5 s. ř. s.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[2] Proti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby podal žalobce dne 18. 10. 2018 kasační stížnost, v níž namítá nezákonnost usnesení o odmítnutí z důvodu nedodržení zákonné lhůty k odstranění nedostatků žaloby.

[3] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[4] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že stěžovatel je osobou oprávněnou k jejímu podání, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel brojí proti usnesení o odmítnutí krajského soudu z důvodu jeho nezákonnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[5] Právní otázkou podstatnou pro rozhodnutí v této věci se nedávno zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyšší správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 – 31, publ. pod č. 3733/2018 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz).

[6] Stěžovatel v žalobě neuvedl, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné či nicotné, a nenavrhnul výrok rozsudku. Žaloba tedy neobsahovala povinné zvláštní náležitosti dle § 71 odst. 1 písm. d) a f) s. ř. s.

[7] Podle výkladu podaného rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu ve shora citovaném rozhodnutí se v takovém případě nejedná o nedostatek podmínek řízení, nýbrž o vadu žaloby, která se odstraňuje postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Krajský soud svým usnesením ze dne 3. 10. 2018 správně podle § 37 odst. 5 s. ř. s. stěžovatele vyzval k odstranění vad žaloby.

[8] Podle § 37 odst. 5 věty první s. ř. s. soud zároveň stanoví lhůtu k odstranění vad. Podle citovaného rozsudku rozšířeného senátu není ovšem délka lhůty na úvaze krajského soudu, ale má být stanovena podle odpovídající zbývající části zákonné lhůty pro podání žaloby. To vyplývá z § 71 odst. 2 s. ř. s., podle kterého žalobce může „*rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body [...] jen ve lhůtě pro podání žaloby*.“ Podle rozsudku rozšířeného senátu lhůta stanovená v § 71 odst. 2 s. ř. s. větě třetí dopadá nejen na případy, kdy žalobce doplní vedle již obsažených další (nový) žalobní bod, ale i na případy, kdy v žalobě neuvedl žalobní bod žádný.

[9] V případě stěžovatele musí být žaloba podle § 172 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), „*podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu*“. Krajský soud ve svém usnesení stanovil konec lhůty pevným datem 16. 10. 2018 s odkazem na § 172 odst. 1 zákona o pobytu

cizinců. Stanovený den 16. 10. 2018 sice fakticky odpovídal dni skončení běhu lhůty pro podání žaloby proti napadenému rozhodnutí, které bylo stěžovateli doručeno dne 16. 9. 2018, soud ovšem posléze nevzal při vydání usnesení o odmítnutí žaloby v potaz, že je nutno zohlednil další okolnosti mající ze zákona vliv na běh této lhůty.

[10] Stěžovatel totiž zároveň s podáním žaloby požádal o ustanovení zástupce podle § 35 odst. 9 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení, *„požádá-li navrhovatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení*". Z toho vyplývá, že v případě stěžovatele se lhůta pro odstranění vad žaloby stavěla ode dne podání návrhu na ustanovení zástupce, tj. od 25. 9. 2018, do dne, kdy usnesení o ustanovení zástupce nabylo právní moci. Den následující po dni nabytí právní moci usnesení běh lhůty pokračoval, a to až do uplynutí její zbývající části.

[11] Jelikož krajský soud své usnesení o odmítnutí žaloby vydal a stěžovateli doručil již dne 18. 10. 2018, je jeho rozhodnutí nezákonné.

[12] Podle shora citovaného rozsudku rozšířeného senátu nelze přitom zákonnou lhůtu zkrátit na základě nesprávného poučení. Pokud tedy soud poučil stěžovatele, že je třeba odstranit vady žaloby ve lhůtě do 16. 10. 2018, nemůže takovéto pochybení soudu stěžovatele připravit o právo doplnit žalobu ve lhůtě, která stěžovateli náleží podle zákona. Zohledněny přitom musí být i další okolnosti mající vliv na běh této lhůty, jako je v tomto případě stavění lhůty podle § 35 odst. 9 s. ř. s.

[13] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že usnesení krajského soudu, jímž pravomocně dne 18. 10. 2018 odmítl žalobu stěžovatele, je stiženo nezákonností, jelikož zbývající část lhůty pro podání (a doplnění) žaloby v tomto případě dnem 18. 10. 2018 ještě neuběhla.

[14] Nutno je také dodat, že usnesení krajského soudu nesprávně odkázalo na § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. upravující nedostatek podmínek řízení, neboť pro neodstranění vad je třeba žalobu odmítnout pouze dle § 37 odst. 5 s. ř. s.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[15] Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou a v souladu s větou první před středníkem § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud bude vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), to znamená, že poskytne stěžovateli k odstranění vad žaloby lhůtu, která odpovídá počtu dnů, o něž byl stěžovatel zkrácen v důsledku předčasného odmítnutí žaloby z výše popsaných důvodů. Tuto zbývající část lhůty určí krajský soud usnesením s výzvou a poučením o následcích jejímu nevyhovění, a to počtem dnů od doručení usnesení zástupci stěžovatele. V novém rozhodnutí ve věci krajský soud rozhodne i o náhradě nákladů tohoto řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu